

Kriimslima issandal wöeti singad eßümese folgadest keddre luni mahha, emmandale nisamoti tagumise jalgadest. Möllemad waesed fautasid folgade fuller nobha küündega, lummastid sures wallus wingerdades Messikäpva körvas maas, ja ootsid surma; aga Reinowadder oli singad ja pauna wötnud, osius nende sure ja üles pilkades Kriimslima emmandale: „Kulla, vai eidele! näete mis kennast teie ued singad minno jallas istuvad, otsego olles musle tehtud; ma ladan kaua neid piddada! Monda waewa näggite kül mind uksa sates, minna näggin nisamoti teie pärast waewa, aga wata önne: minno tõwaev aks parremine függinemäo. Teie rõemustasite enne sedda, nünd on rõemustamine minno läes! se on Mailma wüs. Teed läies tabban iggapäw teie peale möttelda ja meeles pidada, et teie mulle mehhega lafs pari tubli singi, ja Messikäp hää pauna andis.” Kriimslima emmand üles vallofast oksades: „Meie pacco nubtuseks läsib Jummal teie surjad tööd sigaineda, aga üksford saab fa teie mõet luhjaga täis. Messikäp ja Kriimslim issand ei lausund sõnna; Reinowadder piddas mõites nõu, mis puksi Hintsile piddi tegema, kes üksi sekord teotamata olli sänud.

Teisel ommiful wöidis Reinowadder ülge raswaga singi, enne fui jalga panni, wöritis pauna selgo, leppi sätte ja töttas siis funninga jure summalaga sätma. Terretades üles temma: „Teie allam sallane on praego minnifil; futsuge omma vappi ja sundige teedä mind önnistama, et minno väljaminnik ning sissetullik önnistatud olleksid.” Dinas Rohbekel olli funninga foas vappi ammetil, tedda läksis funningas filmapilgul senna kutsuda ja üles: „Luggege mõnni senna polwe Reinowadderi issandale ja önnistoge teedä teele, temma läbhed kaugele rändama, ja tulles fui pühha mees üksford taggas!” Dinas kostis ollandlikult: „Armoline funninga issand, eis teie olle kuelnud, kudda Reinowadder firriso wande al seisab? Ünnistassin

tedda tänna, siis longeks craust ning piisep ühlsase minno kaela peale ja sisuspid manili mul seljast. Wöiks osja sallamabti teimetada, et Kurresares ja Kusalus teadmata jäaks, siis täidassin rõemoga teie funningilisko tahtmist.” Runningas üles ägedaste: „Mis pik lorrisemine se on! Taahate Reinowadderi issandat önnistada, siis önnistoge; fui ei tabba: siis minge omma prusti ja piisfoppiga selisis põrgo. Vai kas ehs aksan teie sugusii esitels veel paluma? Kas sa immet nääd! teie julgete minno vasto törluda!” Rohbekel otsis föriwa tagga süggades nõu, temma kartis funninga wihha, aga ei tahtnud siiski mantlid fautada. Siiski wöritis ta ramato taaskust, aksas palveid Reinowadderi ülle luggema. Pärast önnistamise suitsetamist andis oiras teemehhele pauna ja leppi, ja teesäia olli walmis. Temma üles petlikko silmarveega: „Paloge minno eest iggapäw funni taggas! jõuan.” Runningas lüssis: „Mis teil ni suur liit tagga? Jäge tänna mulle veel wörrsilis, teie ollete mal vägga armas. Reinowadder vastas: „Armoline funningas! ärge wüiske pikkemalt minno aega; minna tõtan pühha teekäigile, sellepäras tundke mulle lubba lahkuda.”

Runningas andis kohbe passutud lubba, ja läksis et fölk suremad issandad Reinowadderit saatma läbhessid. — Käsko täites sadeti Reinowadder sure ou ning illoga linnast wälja, mängi ja laulo - mehhed läksid ees. Mässikäp ja Kriimslim emmandaga watasid oksades wangitorni afnast Reinowadderi ühet minnisut. Minnes üles Reinowadder funningale: „Kandke oolt et need lafs surjateggiad pacco ei pease! piddage Reid wangitornis ööd ja pāwad ahhelas. Peafisseid nemmad lahti, siis olleks teie elsoots liggidal. Möttelge minno sõnna peale, aus funningas.” Seddamisi räsidest läks temma wogga näol, aga surjad mõited südames teele; funningas töötas surema issandabega linna taggas. Rohbekella ja Argpuksi meel läks ärdaks Reinowadderi.